

[Heick.]

sig på sinde, og det skal vi andre også, når vi optræder som organisationsledere — er at give udtryk for, at nu kommer vi med så og så mange medlemmer bag os. Som det er blevet nævnt her, gav deputationen heller ikke udtryk for noget sådant i udvalget. De kom her som redelige mennesker, folk, vi allesammen kender, som har levet med i det nationale arbejde i Nordslesvig. Derfor lyttede vi til dem. De kom ikke og sagde: vore medlemmer er bag os i det og det omfang. Vi andre, som har haft med forhandlingerne at gøre, kunne da med lige så stor ret sige, at nu kommer vi med alle dem bag os, som har stemt på os.

Når det ærede medlem fru Ingeborg Refslund Thomsen siger, at der ikke er opnået noget for skolevæsenet i Sydslesvig, vil jeg gøre opmærksom på, at disse ting er gennemdrøftet med medlemmer af ledelsen af skolevæsenet i Sydslesvig, og det er disse folks bedømmelse af sagen, der har været afgørende for os; det ville have været en stor skuffelse for dem dernede, hvis vi havde skubbet hele dette problem til side. Vi må lægge afgørende vægt på, hvordan disse folk bedømmer det, og jeg ved, at de meget vil have sig frabedt, at det ærede medlem fru Ingeborg Refslund Thomsens bedømmelse af situationen skal lægges til grund.

Hans Schmidt: Det må være mig tilladt at sige et par ord om de skoleklasser i Tinglev og andetsteds, som har påbegyndt forberedelser til mellemskole- og realeksamen. Det har ikke været vor hensigt at begå noget ulovligt. Vi har dermed kun villet understrege og gøre det synligt, at der er et virkeligt behov derfor, og selvfølgelig også ud fra det håb, at eksamensretten engang igen vil blive os meddelt. Jeg nærer det håb, at der også for disse klasser vil kunne findes en vej, der kan tjene de børn, der besøger dem.

(Kort bemærkning).

Ingeborg Refslund Thomsen: Jeg skal foranledige, såsnart jeg kommer hjem, at der kommer en erklæring i den sønderjyske presse om, hvem denne deputation repræsenterede. Det vil være det rigtigste.

Det ærede medlem hr. Jørgen Gram spurgte om, hvor de skulle komme fra, de

mange, der stod bag mig. Jeg har ikke sagt, at de står bag mig, for jeg er radikal. Men der er venstre- og højremænd i massevis, der mener det samme som jeg. Det er noget andet.

Så sagde det ærede medlem hr. Jørgen Gram, at jeg ikke mente, at det tyske mindretal kunne få rettigheder nok. Ja, se, det var i 1945. Da tænkte jeg ligesom den gamle farver Jacobsen i Aabenraa, der, da de var efter ham, fordi han ikke var gløende nok, sagde på sønderjysk: ja, her har vi levet med dem alle dage, og her skal vi vel leve med dem i fremtiden også. Han havde derfor i sinde at tage det med ro. Det havde jeg også, da jeg så, at man førte en så kortsynet politik i 1945 — men det er en anden historie.

Nu siger det ærede medlem hr. Heick — jeg har skrevet det nøjagtigt ned — at i Sydslesvig vil de meget have sig frabedt, at mine synspunkter lægges til grund. De er ellers uhyre flinke mod mig, når de kommer hertil og skal have deres bevillinger i orden, for det er jo sådan, at der helst skal være enstemmighed. De er som sagt uhyre flinke, og jeg har aldrig mærket, at de var bange for mine synspunkter. Men jeg vil for mit vedkommende slutte denne diskussion med de bedste ønsker. Der var engang inspektion i en lille tysk privatskole — det var provst Beyer og amtsskolekonsulent Novrup — og så sagde den tyske privatskolelærer: Skal vi ikke synge en sang til afslutning? Hvad skal vi synge? Så var der en, der sagde: „Jeg elsker de grønne lunde“, og til tonerne af „End er der en gud foroven, der råder for Danmarks sag“, gik de ud af den tyske privatskole.

Jørgen Gram: Den sidste bemærkning fra det ærede medlem fru Ingeborg Refslund Thomsen tyder på, at der nok vil være mulighed for i fremtiden, at danske og tyske kan leve ved siden af hinanden, uanset om den linie, som vi nu vil slette, bliver slettet eller bliver stående som hidtil.

Iøvrigt vil jeg gerne for en fuldstændigheds skyld beklage, at jeg, da jeg nævnte, hvem der stod bag os — det var samtlige partier — glemte retsforbundet, idet de udtalelser, der er fremkommet fra den side, så ubetinget har givet udtryk for, at man også der står bag de synspunkter, som vi andre fra alle de politiske partier minus det ærede